

Кравченко О.В., викладач вищої категорії, викладач-методист

ПРАВОВЕ ВИХОВАННЯ В КОЛЕДЖІ: ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ

Торговий коледж Запорізького національного університету

циклова комісія соціально-економічних та правових дисциплін

В умовах національно-культурного відродження України, створення правової держави, інтеграції в європейське і світове співтовариство набуває великого значення проблема правового виховання. Становлення України як незалежної, демократичної та правової держави потребує формування соціально активної особистості, з високим рівнем правової свідомості та правової культури, що є позитивним результатом її правової соціалізації. Проблема правового виховання в умовах трансформації суспільства в контексті євроінтеграційних вимог істотно актуалізується, набуває характеру невідкладної, вимагає вжиття кардинальних заходів, від успішної реалізації яких багато в чому залежить успіх державного будівництва в Україні.

На сьогодні слід критично переглянути досвід минулих років і вже на якісно новому рівні активізувати правову виховну роботу, не зводячи при цьому сутність правового виховання тільки до вивчення Конституції, безпредметної просвітницької пропаганди загальних істин, які нікого й ні до чого не зобов'язують. Належну увагу в реформуванні системи правового виховання треба приділяти молодіжній політиці, особливо, студентській молоді – суспільній силі, яка є оновлюючою генерацією соціуму. Мета і завдання правового виховання в навчальних закладах, зокрема, в коледжі, у сучасних умовах повинні бути переосмислені та набути принципово іншого характеру.

Правове виховання – це діяльність, спрямована на формування правосвідомості і правової культури та на розвиток соціально-правової активності особистості шляхом використання сучасних моделей публічного врядування, орієнтованих на загальнолюдські цінності. Сутністю і метою правового виховання слід вважати формування правової особистості.

Варто погодитися з думкою вчених про те, що зміст правового виховання як процес формування правосвідомості та правової культури включає такі структурні компоненти: а) інформаційний (інформування про право, одержання знання змісту юридичних принципів і норм); б) оцінний (формування ставлення до права, яке спирається на уявлення про його значущість); в) регулятивний (виховання настанови на правомірну поведінку); г) легітимізаційний (виховання почуття необхідності норм права); ґ) організаційний (організація діяльності суб'єктів виховання в межах державних і громадських інститутів) [1, с.30].

Правове виховання тісно пов'язане з правовим навчанням, бо виховання не може здійснюватися без навчання, а навчання певною мірою справляє і виховний ефект. Інституціями, які здійснюють правове виховання, в належній мірі мають бути держава, громадянське суспільство, сім'я. Особливістю правового виховання є те, що правова освіта і виховання є найбільш ефективними певний період життя людини. Відсутність належного рівня виховання в людини у віці до 20 – 25 років, за свідченнями теорії та практики, призводить до формування нігілістичного відношення до права, результатом якого є девіантна поведінка, правопорушення. За таких обставин викладачі коледжу мають можливість реалізовувати мету правового виховання як під час аудиторних занять, так і в позакласній роботі (наукові конференції, круглі столи, дискусійні платформи тощо).

Отже, ситуація, що склалася нині в Україні, ставить як актуальну проблему осмислення взаємообумовленості і взаємовпливу правового виховання та державотворення.

Література:

1. Правове виховання в сучасній Україні : монографія/А.П.Гетьман, Л.М. Герасіна, О.Г. Данильян та ін.; за ред. В.Я. Тація, А.П. Гетьмана, О.Г. Данильяна. – Х.: Право, 2010. – 368 с.

